

[Pla Kjørsgaard]

stået. Jeg vil godt have, at arbejdsministeren vil være så venlig at forklare mig det.

Fremskridtspartiet har selvfølgelig ikke noget som helst imod, at der er penge at hente, som jeg sagde, for dem, der er uberettiget afskediget, men vi vil stadig væk sige, at vi ikke forstår regeringens holdning og meget, meget langsomme reaktion over for det her. Daværende menige folketingsmedlem og nuværende boligminister hr. Kofod-Svendsen varslede i november 1986, at regeringens forslag ville komme om få måneder. Det står at læse i Folketingets forhandlinger fra den debat. Det tog altså 15 måneder, og så kan det endda ikke bruges til ret meget. Det er ganske enkelt helt utroligt.

Svend Åge Petersen (KF):

Der var et par ting, jeg ikke fik svar på i første runde. Det, der interesserede mig, var at høre, hvordan hr. Hans Strunge ville komme uden om at svare på de af mig stillede spørgsmål. Jeg skal indskrænke det til et enkelt.

Jeg spurgte meget, meget klart, om vi kunne få et bud på, hvordan den socialdemokratiske ordfører, formentlig på vegne af partiet, ytrer sig med hensyn til individets ret. Jeg fik ikke noget svar.

Det har også undret mig, om Socialdemokratiet eller fagbevægelsen er imod. En gang imellem er det lidt svært at se, om det er to ting, man kan skille ad, men det var rart at få det at vide.

Når nu vi kender flertallet efter første runde om dette lovforslag, havde jeg håbet på, at Socialdemokratiets ordfører ville sige: Godt. Med den viden in mente kan jeg nu være sikker på, at det system, jeg kæmper for og synes er rigtigt – det har vi da i hvert fald hørt – er fagforeningernes nuværende måde at gøre tingene på. Så havde jeg håbet på, at Socialdemokratiets ordfører herfra ville sige: Vi er sikre på, at det gøres så godt, at vi intet har imod, at vi tilgodeser individets ret og siger værsgo. Vi er sikre på, at fagforeningerne gør det så godt, at ingen eller måske kun meget få af den årsag vil benytte sig af en ret til at melde sig ud. Det kan den gode fagforening, med de tilbud den har, sagtens klare.

Den åbning har jeg virkelig savnet. Det ville være nytænkning. Men det ville være meget, meget overraskende, hvis vi fik den. Lad os prøve, hr. Hans Strunge.

Og så vil jeg lige spørge, om vi nu senere ved behandlingen af forslagene i dag også skal høre, at man fra Socialdemokratiets side er imod begrebet genansættelse. Jeg vil gerne høre, for nu har vi hørt det indtil flere gange fra den socialdemokratiske ordfører: Gælder det også resten af forslagene i dag?

(Kort bemærkning).

Hans Strunge (S):

Jeg synes ellers, hr. Svend Åge Petersen har fået at vide af indtil flere Socialdemokrater heroppe fra talerstolen, hvorfor denne genansættelsessituation er så atypisk i forhold til de andre genansættelsessituationer. Men det er forbigået hr. Svend Åge Petersens opmærksomhed, så derfor skal jeg gentage det én gang til.

Der er altså stor, stor forskel på, om det er genansættelse som følge af afsked eller som følge af, at man er udelukket på grund af graviditet eller på grund af andre problemer. Der er en væsentlig forskel.

Hr. Svend Åge Petersen taler så meget om individets ret og udtrykker det på den måde, at hvis den gode fagforening eksisterer, er der ingen, der melder sig ud. Jamen hr. Svend Åge Petersen! Det er jo ikke det samme at være en god fagforening som at være en stærk fagforening. Dermed mener jeg, at en fagforening kan jo ikke, hvis den skal nå resultater, pleje den enkeltes interesser på bekostning af kollektivets interesser.

Jeg troede, at hr. Svend Åge Petersen var klar over, at sådan er det skruet sammen, også i de politiske partier, givet også i Det Konservative Folkeparti. Derfor fatter jeg ikke, hvorfor der er så stor interesse hos hr. Svend Åge Petersen for det begreb, der hedder individets ret.

Altså, vi lever i et demokrati, hvad enten det er i fagforeningssystemet eller det er i det politiske system, og dér må vi da bøje os mod hinanden. Men der er nogle få – gudskelov nogle meget få, vi kender jo alle sammen eksemplerne – der ikke vil det, og så opstår der disse meget, meget ulykkelige og meget, meget outrerede situationer.

Jeg troede, hr. Svend Åge Petersen kendte til det repræsentative demokrati både i det politiske system og i fagforeningerne, men hans gentagne spørgsmål viser, at han ikke har fattet det.